

LBRIS

We know
books

ALINA
ARSENE

Emotii
de copil.

POVEȘTI
T E R A P E U T I C E

EDITURA

CREATOR

BRAȘOV, 2021

CUPRINS

1. Prăjituri cu ciocolată.....	9
2. Norișori colorați	14
3. Buzunarul cu surprize.....	18
4. Cuvinte magice	23
5. Nuca bună, nuca rea	28
6. O inimă uriașă.....	33
7. Portocala neștiută	38
8. Cartea fermecată	43
9. Detectivul de emoții.....	48
10. Familia înseamnă iubire	52
11. Dansul literelor.....	57
12. Balonul durduliu.....	62
13. Caietul scris frumos.....	67
14. Omul de zăpadă	72
15. Bătrâna Răbdare.....	77
16. Băiețelul cel poznaș	82
17. Dulapul cu frici	87
18. Floarea prieteniei.....	92
19. Camera ordonată.....	97

20. Ursulețul curajos.....	102
21. Stropi de curcubeu.....	107
22. Rezervorul de iubire	113
23. Păpuși de șervețel	117
24. Mereu aproape	122
25. Dragoste de copil	128
26. Borcanul cu fericire	133
27. Evantaiul curios.....	138
28. Teama izgonită	142
29. Floricele de porumb	147
30. Fetița cu emoții	153
31. Covrigelul cel grăsuț.....	156
32. La furat de zmeură	162
33. Magazinul de jucării.....	167
34. O fetiță tristă.....	172
35. Încrederea între frați.....	177
36. Îmbrățișări minunate.....	181
37. Mofturi la masă.....	186
38. Iepurașul Morcovel.....	192
39. Cum te simți?.....	197
40. Flori de cireș.....	202
41. Suntem diferiți	207
42. Fetița cu părul codițe.....	212

PRĂJITURI CU CIOCOLATĂ

O dată, o fetiță cu mâini mici și pricepute și un cuptor mare și arzător reușeau să răspândească bunătate și bucurie împrejurul lor. În mod plăcut și deloc surprinzător, zâmbete largi și strălucitoare se așezau pe fețe de omuleți, exact cum se lipesc magneții pe frigider.

Hmm, un curios „de ce?” este iscat de această frumoasă răspândire. Cu siguranță, un răspuns există și el poate fi descoperit degrabă, cât am înfuleca o prăjitură.

Parcă de când se știa, fetița era atrasă de tot ceea ce avea gustul dulce. Îi plăceau și fructele coapte, zemoase și frumos colorate de soare, însă dulcele care îi alinta toate simțurile era unul singur: prăjitura cu ciocolată. Evident, orice desert cu ciocolată o bucura. Întotdeauna obișnuia să își pună în ghiozdănel ceva dulce. În rezerva sa inepuizabilă avea prăjituri pufoase, biscuiți lipiți cu cremă, bucăți

subțiri și crocante de ciocolată, bomboane pudrate cu cacao. Toate acestea nu erau pentru ea. Îi plăcea să le împartă cu bucurie. O fetiță generoasă!

Nimic surprinzător nu este în faptul că toți copiii sunt atrași de jucării de toate felurile. Ei bine, micuța nu ducea lipsă de jucării, rafturi întregi din camera sa fiind ocupate de acestea, mai ales păpuși cu părul lung și rochii diafane. Însă nicio jucărie nu îi reținuse atenția așa cum o făcea cuptorul înghesuit într-un colț al bucătăriei. Încins atât cât trebuie, din el ieșeau adevărate delicii, ceea ce o încânta enorm. Mulți pași au mai făcut picioarele fetei prin fața lui și ochii uitau să îi mai clipească atunci când priveau prin gemulețul aburit. Când se înfierbânta ca lava unui vulcan, cuptorul nu voia să fie atins, astfel având grijă de cei din jurul său. În schimb, odată ce își deschidea ușa, elibera din interiorul lui aerul cald ce învăluia totul cu parfum dulce. Nu se zgârcea deloc să împartă bucurie. Un cuptor generos!

Iată, ceva minunat îi aducea împreună: generozitatea. Iute ca flacăra, în acest caz, s-a legat o frumoasă prietenie, ca atunci când se încheagă aluatul lipicios în tava fierbinte. Apropo de aluat, el este preparat în cel mai minunat mod de fetița cu mâini mici și pricepute. Atât de mult îndrăgea prăjitura cu ciocolată, încât a învățat cu ușurință cum să o prepare ca să vadă cel mai dulce zâmbet atunci când era degustată.

— Bună dimineața, cel mai bun cuptor! Trebuie să prăjiturim, a spus jovial fetița.

— Oh, bună dimineața, dragă fetiță! Să începem treaba noastră preferată, a spus cuptorul în timp ce începea să se încălzească.

Mâinile spălate, mânecele suflecate, mirodenii înșiruite frumos și zdrăngăneli de vase făceau o muzică plăcută. Așa era când prăjitureau.

— Mmm, prăjitura cu ciocolată aduce bucurie, spuneau în cor cei doi prieteni.

Într-o zi, în timp ce își flutura punguța din care împărțise bucațele dulci cuiva care știa sigur că are nevoie de ele, fetița și-a oprit ochii pe unul dintre copiii de prin jurul său. Cu fața aplecată și umerii căzuți, copilul și-a deschis ghiozdanul. Fermoarul său crăpat semăna cu gura unui crocodil înfometat și fioros. Însă cel înfometat și trist era el, copilul necăjit de faptul că nu avea nimic de mâncare. Așezat pe bancă, a clipit și a tras fermoarul ce umfla ghiozdanul cu aer. Oh, și el avea nevoie de ceva dulce, de mâncare.

— Prăjitură cu ciocolată. Prăjiturim, repede, repede!

Ușa bucătăriei s-a lovit de perete, cuptorul a tresărit din statul său la răcorit iar mâinile mici și pricepute au început să se agite precum moriștile de vânt.

— Desigur, să pornim la treabă!, a spus cuptorul cel mare.

Imediat, și-a închis bine ușa și a început să sufle aer cald până ce a devenit arzător. Se pregătea pentru găzduire dulce.

— Avem tot ce ne trebuie, s-a asigurat fetița.

Telul a început să învârtă niște ouă până au devenit spumoase, arome diverse au fost picurate, pudra de făină albă și cea de cacao neagră au fost cernute peste ele alături de un praf miraculos de creștere pufoasă, iar mierea le-a alintat cu gustul dulce, cel mai iubit. După ce și-au împrumutat ce aveau mai bun, toate aceste ingrediente s-au unit într-un aluat curgător și lipicios ce urma să intre în cuptor.

— Arde, arde! Te rog, ai grijă când vii aproape de mine!, a spus plin de afecțiune cuptorul.

Cu atenție, tava a fost pusă la bronzat în fierbințeala dinăuntru. Mândru de puterea sa, cuptorul arzător ținea închis aerul ce făcea prăjitura pufoasă. Între timp, mâinile mici și pricepute nu au stat locului, au făcut cea mai bună glazură de ciocolată. Un parfum dulce anunța bronzul final pentru prăjitură. Blatul pufos a fost scaldat în sosul de ciocolată.

— Minunat, ne-am descurcat și de data aceasta!, a spus fetița în timp ce așeza bucăți dulci într-o punguță, apoi, rapid, a ieșit pe ușă și l-a lăsat pe cuptor să își răcorească aerul din el.

Pașii i s-au oprit lângă copilul trist de pe bancă. Cu o voce prietenoasă, fetița i-a întins punguța cu prăjituri proaspete și atrăgătoare.

— Poftim, sunt pentru tine, a spus ea dintr-o răsufare.

— Pentru mine?, a întrebat uimit băiatul, cu privirea lipită de punguță.

— Sigur că da. Sunt prăjituri cu ciocolată, preferatele mele. Sper să îți placă și ție, i-a răspuns ea zâmbitoare.

— Dar eu nu am ce să-ți ofer, i-a spus el în timp ce ochii săi priveau pământul.

— Nu trebuie să îmi oferi nimic. Așa este generozitatea, și punguța a trecut în mâna copilului.

Mușcăături cu poftă au umplut obrajii. Buzele s-au așezat în formă de zâmbet, râsete au ieșit la aer și o nouă prietenie și-a început drumul. Evident, cuptorul magic a fost martor la această poveste plină de generozitate și bucurie.

NORIȘORI COLORAȚI

Undeva departe, tocmai în lumea cerească, unde stau soarele înflăcărat, luna triumfătoare, stelele strălucitoare, norii pufoși și curcubeul vesel, se întâmplă ceva neobișnuit. Acesta din urmă, pentru că este generos, prietenos și are puterea de a aduce mereu buna dispoziție atunci când își face apariția, se hotărăște să împrumute din frumoasele lui culori și unor norișori care erau liniștiți.

Astfel, cum numai el știe, a trimis stropi de culoare peste norișori. Ba chiar pentru fiecare a ales și un nume potrivit de minune. Avea el un plan. Fără zgomot și foială, norișorii au primit în pufoșenia lor măreață ceea ce le-a pregătit curcubeul, care s-a făcut nevăzut.

Deodată, niște nori mari adunați unul lângă altul au început să spună glume pe seama felului în care erau colorați norișorii.

— Ha, ha, ha! Hi, hi, hi! Cumva ați mâncat sfeclă, pătrunjel, morcovi, lămâie și v-ați colorat pe toate părțile? Sau poate v-ați bălăcit în cutii cu vopsea colorată? Ce nori sunteți voi?, s-a auzit într-un cor noricesc.

— Norișori colorați. Adică suntem tot norișori. Putem să fim prieteni, a spus norișorul roșu-aprins și curajos, așa cum fusese el numit.

— Hi, hi, hi! Ăăăă... voi puteți să plutiți ca vata de zahăr? Haide, vrem să vedem!, au cerut norii de un alb imaculat.

Într-adevăr, nu prea puteau să plutească. Din când în când, își încordau corpurile pentru a nu aluneca în jos, spre pământ. Așa că norișorul curajos, cel încrezător, cel optimist, cel generos, cel sincer, cel harnic, cel modest și cel curios au început să facă schimb de priviri întrebătoare între ei. Cumva, simțeau că vor să înțeleagă mai multe despre ei, chiar dacă știau că sunt niște norișori deosebiți.

Plutind în negura nopții, o ploaie zdravănă, scuturată de toți norii mari și gri, îi ținea nedormiți pe drăguții norișori. Ah, da, și gândurile întrebătoare și fără răspuns încă, privind situația lor frumos colorată, le alunga somnul. Licuricii nopților, adică stelele strălucitoare, nu și-au făcut apariția împrejurul norilor. Doar perla uriașă, adică luna grațioasă, își făcea somnul de frumusețe, ca de fiecare dată, și

norișorii au decis să nu îi deranjeze momentul de liniște. Așa că stăteau tăcuți, în așteptare...

În zorii zilei ce tocmai deschidea ochii, soarele înflăcărat era tare ocupat să împrăstie razele sale peste zi. După ploaia de peste noapte, era numai bine. Norișorul optimist știa că trebuie să apară prietenul lor, curcubeul. El era convins că acesta o să îi ajute să afle răspunsul. A avut dreptate.

— Hei, prietenul nostru! Cât timp nu ne-am văzut cu tine, să știi că noi nu am dormit și am încercat să aflăm de ce suntem altfel. Nu am găsit răspuns. Nu-i așa că tu ai un răspuns?, a sperat norișorul verde-prăzuliu.

— Sigur. Sunteți niște norișori speciali și asta trebuie să vă bucure. Eu v-am colorat cu ale mele culori și v-am dat nume frumoase pentru că am pregătit pentru voi o călătorie, a spus curcubeul cel vesel.

— Călătorieeee? Ooo, vrem să știm mai mult. Spune-ne, te rugăăm!, s-a auzit un cor noricesc.

— Dragi norișori, vă anunț că plecați în lumea omenească, acolo unde voi trebuie să fiți alături de copilașii care sunt triști sau speriați, neîncrezători sau nervoși. Prin culorile atât de vesele și numele voastre, toate frumoase și pozitive, îi ajutați să devină puternici și să depășească momente și situații grele, obstacole ivite în calea lor. Astfel, nu se vor simți

neînțeleși, singuri, abandonăți, neacceptați, și vor avea putere și curaj, încredere și optimism.

— Ce frumos! Vom avea activități foarte interesante alături de copii. Vrem să le oferim bucurie, multe zâmbete și încredere în ei. Gata, plecăm dintre norii gri și întâlnim mulți copii!, s-a hotărât dintr-o suflare colorată.

Cu mult drag, norișorii colorați au pornit la drum pe panglicile colorate și întinse la maximum, până au ajuns pe foarte mulți pereți din camerele sau școlile pline de copii. Au luat cu ei buna dispoziție și răbdarea și au stat alături de copiii care aveau nevoie de un strop de culoare în viața lor.